

[Ministeren for offentlige arbejder.]

tilbage glemte at gå ind i et virkeligt vedligeholdelsesarbejde af vejene og derved ikke kom med på holdet gennem de år, for hvilke motorafgiften skal betales. Nu er jeg jo sikker på, at det ærede medlem omtrent vil svare, at det havde økonomiske årsager, og det kan jeg ikke bestride, det er måske rigtigt.

Udlodningen af disse penge sker i henhold til de bestemte regler, der er fastsat: 6 år for amterne og 3 år for kommunerne, og det er jo givet, at hvis kommunerne eller amterne har været inde med små beløb i disse sammenligningsår, er deres tilskud små. Det er muligt, at disse økonomiske regler måske skal undergå en forandring. Mine argumenter må ikke forstås derhen, at forholdene for de enkelte kommuner ikke er som beskrevet, men taget som helhed for hele landet er billedet, som jeg har nævnt.

Jeg kan ikke just sige, at de tal, jeg kom med, blev så særlig rosende omtalt; det havde jeg heller ikke tænkt mig, men sådan er tallene, de er rigtige. Sådan har udgifterne været, sådan har dækningsprocenten været gennem 20 år, og sådan bliver gennemsnitsdækningsprocenten, hvis vi går over til at give 65 mill. kr. Men jeg tilføjede også, at jeg var klar over, at der kunne siges meget om disse tal, fordi de 6 år, der indgår i sammenligningen, er faldet i en unormal tid, og det gælder også de sidste tal. At selve prisniveauet ganske naturligt har formet sig på en sådan måde, at disse tal ikke kan bruges som ægte sammenligningsgrundlag, er jeg ligeledes klar over.

Den ærede ordfører prøvede at forklare, hvorfor det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var gået med — det er en biting i denne forbindelse —, og forklaringen var altså den, at han troede på, at den politik, vi førte, nu var den rigtige, og så ville han give den sin støtte. Sådan må jeg forstå det, men så skal man vel altså stryge det stykke i hans finanslovtale, hvori han anklagede os for, at købekraften var for stor. Hvis han holder den linie endnu, er han nemlig ikke meget konsekvent, for købekraften har sikkert næppe ændret sig så forfærdelig meget fra dengang og til nu, da han stiller dette forslag.

Det ærede medlem sagde, at jeg ville sikkert gerne give tilslutning, for jeg var sådan en hyggelig fyr, det var nok finansministeren, det var galt med. Det er ikke helt forkert. Jeg vil tro, at det ærede medlem ved, at forholdene i fortiden var de selv samme; den daværende finansminister havde også en anden ind-

stilling end den daværende minister for offentlige arbejder. Det er altså noget, der går igen. Det er måske også forståeligt.

Dernæst talte det ærede medlem om vanskelighederne på grund af den meget tunge færdsel på vejene. Der er jeg enig med det ærede medlem, det er en gene mange steder, og det ærede medlem, der sikkert har fulgt meget med, ikke mindst i sit eget partis presse i den senere tid, ved, hvorledes man prøver at diskutere problemerne. Vi må have en ordening af disse ting. Det glæder mig overordentligt at konstatere, at det ærede medlem er på mit hold, og det må han jo være, siden han fremsatte udtalelser i den retning. Jeg tror, at vi må have opmærksomheden henvendt på det problem; den færdselssikkerhed, som nu engang kan skabes, bør vi søge at skabe.

Det ærede medlem hr. Victor Larsen sagde, at der var andre årsager til, at vejene ikke var blevet vedligeholdt, der var materiale-situationen. Det er sikkert rigtigt, men jeg tror, man skal være varsom med at sætte det i relation til dette spørgsmål, for så havde de sparet pengene. Tror De ikke, det er rigtigt? (*Victor Larsen:* De kunne ikke få materialer!). Så kan de ikke være vanskeligt stillet økonomisk i den forbindelse. (*Victor Larsen:* Hvad så med dækningsprocenten?). Nej, man kan ikke argumentere på begge leder. Jeg mindes, at i de år under krigen, da jeg havde med kommunale sager at gøre, manglede det ikke på advarsler til kommunerne, nu skulle de konsolidere sig, for de måtte være klar over, at ikke mindst vejnettet til sin tid ville komme ud for en meget stor belastning økonomisk, det var noget, man ikke var fremmed for.

Det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) spurgte, hvorledes det stillede sig med lånet for tiden. Det stiller sig sådan, at gælden pr. 1. april 1949, altså ved udgangen af dette finansår, hvis de 50 millioner vedbliver at være gældende, vil være 35,5 mill. kr. — ja, 36,9, for der kommer jo renter til; kommer man op på at give kommunerne 65 mill. kr., vil der være 52,5 mill. kr. i gæld.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sønderrup): Jeg vil gerne takke for den tilslutning, som det stillede forslag har fået. Man er efterhånden kommet i den situation, at man må takke den højtærede minister for hans velvillige tilsagn om i udvalget at medvirke til at nå frem til det bedst mulige resultat.

Jeg skal give den ærede ordfører for socialdemokratiet (Hauberg) ret i, at der kan